

Nr 229.

Av herr **Jönsson** i Fridhill **m. fl.**, om krigstidstillägg och krigstidshjälp åt postförare å landsvägslinjer och lantbrevbärare.

För att i någon mån för befattningshavare i statens tjänst lindra det allt mer ökade dyrtidstrycket beslöt förra årets riksdag, att krigstidstillägg med viss procent å den fastställda lönen skulle beredas dessa befattningshavare under år 1917, varjämte även krigstidshjälp skulle utgå till sådana bland dem, som voro familjeförsörjare och hade en inkomst ej överstigande 3,000 kronor. Vid denna riksdag har redan kungl. proposition avlämnats om beredande av dylikt krigstidstillägg och krigstidshjälp även innevarande år.

Det finns emellertid en grupp av befattningshavare, som icke hänföras till dem, som enligt förordningen skola komma i åtnjutande av krigstidstillägg och krigstidshjälp, men vilka dock äro statstjänare i vidsträckt bemärkelse och vilka, även med hänsyn till att deras ställning redan förut i många fall är synnerligen prekär, torde vara i hög grad förtjänta av och i behov av dyrtidstillägg till deras arvoden. Vi syfta på de i postverkets tjänst anställda postförarne på landsvägslinje samt lantbrevbärarne. Dessa anställas genom kontrakt med generalpoststyrelsen eller vederbörande postdirektör, och förordningen om krigstidstillägg och krigstidshjälp anses därför icke vara tillämplig på dem.

Visserligen torde det i någon utsträckning ha förekommit, att dessa befattningshavare uppsagt sina kontrakt och fått dem förnyade med något förhöjda arvoden med hänsyn till stegringen i levnadsomkostnaderna och även andra omkostnader, särskilt för dem, som utföra sitt arbete med tillhjälp av häst och åkdon. Men i de flesta fall torde dessa befattningshavare, som i regel äro personer i mycket små omständigheter, icke hava vågat uppsäga sina kontrakt av fruktan att bliva underbjudna av andra sökande och således gå miste om den lilla men för dem så väl behövliga inkomsten av arbetet i postverkets tjänst. För övrigt pågår ju stegringen i levnads- och

andra omkostnader ännu alltjämt, varförutom det synes oss önskligt, om så vitt möjligt, någon likformighet kunde genomföras beträffande dyrtidstilläggen även för dessa befattningshavare.

Vi tillåta oss därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att postförare å landsvägslinjer och lantbrevbärare måtte under år 1918 beredas krigstidstillägg enligt samma grunder, som kunna komma att beslutas beträffande andra befattningshavare i statens tjänst, ävensom krigstidshjälp till dem av dessa befattningshavare, vilka kunna anses hava full daglig sysselsättning med sitt arbete i postverkets tjänst och även eljest uppfylla de villkor, som kunna komma att beslutas för åtnjutande av krigstidshjälp.

Stockholm den 26 januari 1918.

Sven Jönsson

Emil Molin

K. M. Andersson.
